

Země vzdálená

Kamil Střihavka

Smutnej déšť a město v kouři,
ticho prázdných rán.
Noční můry pijou silnej čaj.

Smutnej déšť, oči mhouříš,
už v nich nejsem sám,
ještě málo žijou, když se ptaj.

Znám tě mnohem víc, země vzdálená,
spát s tajemnou závratí.

Roky ztratí sílu,
když ti dál šeptám:
While my guitar gently weeps.

Pod správnou hvězdou
v malým ráji chtěl jsem říct:
Still my guitar gently weeps.

Den chová stín v záclonách,
toulavej pár koček, strach,
sen ti skrývá na víčkách, že jsi mou.

Bláznům se jen může smát,
když nám ráno dává mat.

Chtěl jsem dál jen poslouchat, že jsi mou, že jsi mou.
Znám tě mnohem víc, země vzdálená,
spát s tajemnou závratí.

Znám tě...